

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-431/12

Agencia Națională de Administrare Fiscală
v.
SC Rafinăria Steaua Română SA

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție)

„Daně — Daň z přidané hodnoty — Vrácení nadměrného odpočtu DPH započtením — Zrušení oznámení o započtení — Povinnost zaplatit úroky z prodlení osobě povinné k dani“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. října 2013

Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Vrácení přeplatku — Právní akty vylučující vrácení přeplatku v důsledku nadměrného odpočtu, které byly následně soudním rozhodnutím zrušeny — Úroky z prodlení, které nemusí být zaplacené za období platnosti uvedených aktů — Nepřípustnost

(Směrnice Rady 2006/112, článek 183)

Článek 183 směrnice 2006/112 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby osoba povinná k dani, která požádala o vrácení přeplatku na dani z přidané hodnoty v důsledku nadměrného odpočtu zaplaceného jako záloha na daň z přidané hodnoty, kterou je povinna odvést, nemohla získat od daňové správy členského státu úroky z prodlení s vrácením přeplatku, které bylo uskutečněno touto správou opožděně, za období platnosti správních aktů, kterými bylo vrácení nadměrného odpočtu vyloučeno a které byly následně zrušeny soudním rozhodnutím.

I když postupy pro uplatnění nároku na vrácení nadměrného odpočtu DPH upraveného v článku 183 uvedené směrnice patří v zásadě do procesní autonomie členských států, nic to nemění na tom, že tato autonomie je ohraničena zásadami rovnocennosti a efektivity.

Pokud dojde k vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty osobě povinné k dani po uplynutí přiměřené lhůty, zásada neutrality společného systému uvedené daně ze stejných důvodů vyžaduje, aby finanční ztráty vzniklé osobě povinné k dani v důsledku nemožnosti disponovat dotčenými peněžitými částkami byly nahrazeny zaplacením úroků z prodlení.

Z pohledu osoby povinné k dani není navíc důvod opožděného vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty relevantní. V tomto kontextu neexistuje žádný relevantní rozdíl mezi opožděným vrácením, ke kterému došlo z důvodu správního vyřizování žádosti, jež překročilo stanovené lhůty, a opožděným vrácením, ke kterému došlo z důvodu správních aktů, jež vrácení nadměrného odpočtu protiprávně vyloučily a následně byly soudním rozhodnutím zrušeny.

(viz body 20, 23, 25, 26 a výrok)